

ДІАЛЕКТИЧНА ЄДНІСТЬ КАТЕГОРІЙ «ГЕНДЕР» І «ОХОРОНА ПРАЦІ»

Роміна А.А., НУЦЗУ

НК – к.держ.упр. Помаза-Пономаренко А.Л., НУЦЗУ

Гендерна рівність між чоловіками та жінками – основні принципи, дотримання яких покликано забезпечувати МОП, заснована в 1919 р. Вони закладені в її Основному положенні – Конституції, що, як відомо, визначає основні принципи й права у сфері зайнятості, і зобов'язує країни – члени МОП, їх поважати та дотримуватись за кількома категоріями, а саме: усунення дискримінації щодо зайнятості та посади, незалежно від того, чи ратифікована відповідна конвенція [1]. Дане зобов'язання підтримується процедурою, яка включає звітування урядів, роботодавців та працівників щодо вжитих заходів у цій сфері.

Гендер є сутнісно складним поняттям, оскільки розкриває багатоаспектний зміст явища. Погоджуємося з Д. Вайоу та іншими науковцями, що гендер – соціальна стаття, на відміну від біологічної, що означає сукупність поведінкових норм і позицій, які асоціюються з особами жіночої або чоловічої статі в певному суспільстві [1]. Це один із базових вимірів суспільства, поруч із соціальним статусом, віком та іншими характеристиками, що організують соціальну систему.

Зважаючи на особу, гендер є соціальним статусом, який визначає індивідуальні можливості в освіті, професійній діяльності, а також сімейній ролі, зокрема щодо виконання репродуктивної функції. Гендерний підхід базується на ідеї про те, що важливі не біологічні або фізичні відмінності між чоловіками і жінками, а те культурне й соціальне значення, яке надає суспільство цим відмінностям.

Основою гендерної рівності є не просто різниця в статусах, ролях та інших аспектах життя чоловіків і жінок, але аналіз влади та домінування, що утверджуються в суспільстві через гендерні ролі та відносини. Ми попадаємо в пастку хибних висновків, уважаючи статеві розбіжності більш суттєвими і вагомими, ніж персональні й персональні. Такі суспільні міфи свідомості приносять реальну шкоду, не даючи людям можливості реалізувати свій набутий протягом життя потенціал. Вони ведуть до гендерної дискримінації – порушення прав людини за статевою ознакою, що охоплює нерівне ставлення до окремих працівників, які мають однакові кваліфікацію та показники продуктивності, уособлене в наданні їм нерівної оплати за рівну працю, відмові у наймі на роботу чи наданні гірших робочих місць, відмові у просуванні на посадах, відмові у підвищенні кваліфікації тощо. Це залежне від статі ставлення до окремих працівників може спричинити соціальне невдоволення, потрясіння та дестабілізацію в суспільстві. Освідчені ж жінки можуть забезпечити системність, різноаспектність і спадкоємність під час формування та реалізації політики держави.

Список використаної літератури

1. Vaiou D. Gender, migration and socio-spatial transformation in Southern and Eastern European cities / D. Vaiou // Handbook of local and regional development ; edited by A. Pike, A. Rodriguez-Pose and J. Tomaney. – Routledge : Taylor & Francis Group, London and New York, 2011. – 642 p.